usuzováno, že onou klausulí byla zahrnuta také eventualita pozdějšího opětného působení st-lova na Slov., musilo by to v oné klausuli nějakým zřetelným způsobem býti dáno najevo; to se však nestalo.

Z toho sluší souditi, že řečená klausule se týká pouze tehdejšího, v době vydání výnosu trvajícího působení st-lova na Slov. Výklad ten podporuje také úvaha, že platového zvýšení, resultujícího ze zachování finančního efektu slovenské výhody, dostalo se st-li — jak nahoře vyloženo — bez zákonného nároku jeho — praeter legem, jeví se tedy poskytnutí této platové výhody jako výjimka z pravidla stanoveného předpisy plat. zák. Je-li podle obecné interpretační zásady výjimky vykládati restriktivně, nutno v pochybnosti i v daném případě dáti zmíněné klausuli smysl užší, t. j. že se týká jen st-lova působení na Slov. v době vydání cit. výnosu.

Po těchto úvahách dospěl nss k názoru, že stížnost nesprávně si vykládá výnos referátu min. škol. z 30. června 1928, má-li za to, že jím byl založen právní nárok st-lův na platové zvýšení, resultující z t. zv. slovenské výhody, kdykoli bude st-l působiti jako státní profesor na Slov. Tím však padá právní základ, na němž st-l ve stížnosti buduje svůj nárok; v důsledku toho bylo jeho stížnost uznati bezdůvodnou.

Č. 10.886.

Učitelstvo: Nárok na vyšší služné podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/1926 Sb. jest podmíněn dekretálním ustanovením učitelem definitivním nebo zatímním.

(Nález ze dne 25. listopadu 1933 č. 17.327.)

Prejudikatura: Boh. A 10.306/33, 10.610/33.

Věc: Gisela Sch. v J. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o přídavek za službu na měšťanské škole.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-lka, učitelská čekatelka, mající zkoušku způsobilosti též pro školy měšťanské a působící dosud na měšťanské škole dívčí v B., byla s povolením zšr-y v Brně z 21. října 1929 a dekretem ošv-u v Novém Jičíně z 25. října 1929 prozatímně přidělena službou na II. německou měšťanskou školu dívčí v J. Dovršivši 3letou dobu čekatelskou, byla pak dekretem zšr-y v Brně z 24. února 1930 podle § 4 zák. č. 104/26 ustanovena definitivní učitelkou s právní platností od 25. ledna 1930 a poukázány jí dnem 1. února 1930 příslušné příjmy.

Podáním z 30. března 1930 žádala st-lka, aby jí ode dne jejího ustanovení definitivní učitelkou poukázán byl též služební přídavek jakožto odborné učitelce v částce 780 Kč, který jí přísluší podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/26. Výnosem z 26. dubna 1930 zamítla zšr v Brně žádost st-lčinu pro nedostatek zák. podkladu. Citovavši znění § 7 odst. 3 zák. č. 104/26 Sb., poukázala na to, že st-lka »nemohla dosud býti ani zatímně ustanovena na občanské škole, nýbrž je pouze II. německé ob-

čanské škole dívčí v J. službou přidělena k vyučování, ježto počet systemisovaných míst na občanských školách jest definitivními a zatímními silami plně obsazen. Z toho důvodu nemá tudíž nároku na žádaný příplatek.«

Nař. výnosem zamítnuto bylo odvolání st-lčino z důvodů rozhodnutí zšr-y. K tomu dodalo min., že námitka stížnosti pcto uvolnění jednoho místa odborného učitele na škole v J. s právními důsledky z toho plynoucími, míjí se s účinkem, ježto nař. rozhodnutí, jak patrno z jeho znění, opírá zamítavé stanovisko ve věci o okolnost, že počet (sc. celkový) systemisovaných míst na měšťanských školách jest definitivními a zatímními silami plně obsazen, v tomto směru pak stížnost žádných námitek nevznáší, ani pokud jde o uplatnění zásady, že rozhodný je počet učitelských míst na občanských školách vůbec, ani v tom směru, že by uvedený (celkový) počet míst nebyl plně obsazen. Pokud stížnost dovozuje, že zatímní ustanovení není předpokladem požadované úpravy platové a že postačí pro vznik sporného nároku působení na škole měšťanské vůbec, stačí poukázati na znění zák. č. 104/26 (§ 7 odst. 3).

O stížnosti uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí odpírá st-ce zvýšení služného za službu na měšťanské škole v J. — jak plyne jednak z dovětku nař. rozhodnutí, jednak z potvrzených důvodů prvé stolice, v nichž se především poukazovalo na znění § 7 odst. 3 zák. č. 104/26 — v prvé řadě z toho důvodu, že předpokladem požadované úpravy platové jest aspoň zatímní ustanovení na měšťanské škole a že pro vznik sporného nároku nestačí tudíž pouhé působení na takové škole. Na tomto hlavním důvodu nemění nic ani to, že první stolice k tomuto odůvodnění připojila ještě další vysvětlení, proč nemohla býti dosud st-lka ustanovena ani zatímní odbornou učitelkou na škole občanské a že II. stolice vešla i na námitky odvolání proti tomuto vysvětlení čelící. Hlavním důvodem odepření požadovaného zvýšení služného zůstává tedy to, že st-lka nebyla dosud ustanovena ani definitivní ani zatímní učitelkou na školách občanských.

Podle § 7 odst. 3 zákona č. 104/26, o který se obě strany v prvé řadě opírají, zvyšuje se literním učitelům a zvláštním učitelům náboženství se zkouškou učitelské způsobilosti pro školy měšťanské, ustanoveným definitivními nebo zatímními učiteli na školách občanských — při přestupu služné o částku ročně 780 Kč, mají-li služné nejvýše 6. stupně a . . . .«.

St-lka netvrdí, že byla ustanovena definitivní nebo zatímní učitelkou na občanské škole v J., dovozuje však, že byly u ní splněny předpoklady pro jmenování zatímní učitelkou na škole v J. a že tudíž dlužno s ní, pokud jde o požadované zvýšení služného ve smyslu cit. § 7 odst. 3 zák. č. 104/26, nakládati jako s ustanovenou zatímní učitelkou. I když pak otázka, zdali st-lka měla již býti ustanovena zatímní učitelkou na jmenované škole měšťanské, jest otázkou jinou, nežli ta, která jest hlavním předmětem daného sporu, dlužno přece s hlediska této výtky stížnosti usuzovati, že st-lka vychází z názoru, že »ustanovením« ve smyslu

§ 7 odst. 3 zák. č. 104/26 nerozumí se jen ustanovení formální, nýbrž každé jiné pravidelné působení na určité měšťanské škole, tedy i pouhé přidělení službou bez formálního ustanovení zatímní učitelkou.

Po této stránce jest však stížnost na omylu. Neboť z § 7 odst. 3 zák. č. 104/26 — jak byl shora citován — plyne právě opak. Zákon nemyslí tu slovem »ustanovení« každé působení či vyučování na určité občanské škole, byť i rázu pravidelného (jak tomu bylo u čl. V zák. č. 251/22), nýbrž právě bližším určením tohoto »ustanovení«, t. j. slovy »definitivními nebo zatímními učiteli na školách občanských« dal zřejmě najevo, že požaduje skutečné formální dekretální ustanovení definitivního nebo zatímního učitele na škole občanské, t. j. s určitým systemisačním vztahem, s nímž má býti také spojeno vyplácení zvýšeného služného. Platí tu tedy totéž, co řečeno bylo o § 7 odst. 4 zák. č. 104/26 v nál. Boh. A 10.306/33, který se výslovně vypořádává s nál. Boh. A 6049/26, dovolaným stížností s hlediska čl. V zák. č. 251/22 Sb., jakož i v nál. Boh. A 10.610/33, že totiž nárok na vyšší služné jest podmíněn dekretálním ustanovením definitivním či zatímním učitelem. Plyne to ostatně i z toho, že § 7 zák. č. 104/26 upravuje »služné« učitelů na školách národních a stejně i odst. 3 tohoto paragrafu mluví o »služném« a naznačuje tak, že toto služné jest dalším, a to odstupňovaným (byť i pouze jen na dvakráte) doplňkem všeobecně stanoveného služného pro učitele na školách národních podle jednotlivých stupňů v odst. 1 téhož paragrafu uvedených. Služné v tomto smyslu však předpokládá vždy formální ustanovení definitivním nebo zatímním učitelem na občanské škole, neboť jinak (t. j. bez tohoto formálního ustanovení) nebylo by takové zvýšení požitků nazváno služným, nýbrž pouhým přídavkem a pod. za určité působení.

Za tohoto stavu tedy, kdy stížnost netvrdí, že by st-lka byla již formálně ustanovena definitivní neb zatímní učitelkou na německé občanské škole v J., nelze ovšem shledati nezákonným, jestliže žal. úřad odepřel požadované zvýšení služného z nař. důvodu, že není tu předpokladů, jaké vyžaduje § 7 odst. 3 zák. č. 104/26. Bylo již proto zamítnouti stížnost pro bezdůvodnost, aniž bylo třeba zabývati se dalšími vývody stížnosti, namířenými proti onomu shora již uvedenému vysvětlení úřadu, s čímž souvisí i vada stížností vytýkaná, že prý min. přehlédlo, že učitelský sbor na občanské škole II. v J. nebyl kompletní, vykazuje jedno neobsazené místo, nehledíc k tomu, že ani stížnost — stejně tak jako dříve odvolání — nepostihuje pravý smysl tohoto vysvětlení, které se zabývalo celkovým počtem systemisačních míst na měšťanských školách (patrně aspoň ve školním okrese) a nikoli — jak mylně z toho stížnost vychází — toliko počtem systemisovaných míst na německé občanské škole II. v J.

Č. 10.887.

Učitelstvo: * Osoba, která není ani vdovou zemřelého učitele školy národní, ani jeho manželským potomkem, ani zákonným dědicem